

hængen. Hvad er det, der i tirsdags, så vidt jeg kan forstå, gav socialministeren anledning til at gøre noget?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg går bestemt også ind for ytringsfrihed, og derfor vil jeg slet ikke opponere imod, at hr. Bruno Jerup bruger ordet løgnehistorie. Det må stå for hr. Bruno Jerups egen regning, det er jeg sådan set ligeglad med, selv om jeg har mine tvivl om det, hr. Bruno Jerup sagde.

Det er for så vidt rigtigt nok, som det er blevet sagt, at det har været lovligt. Men det bliver der jo taget hånd om nu, fordi det er urimeligt, og det er så en helt anden snak.

Når Dansk Folkeparti har fremsat dette dagsordensforslag, er det selvfølgelig, fordi vi er enige med Venstres ordfører, som i sin tale sagde, at han kunne mistænke regeringen for bare at lave en afledningsmanøvre, indtil stormen var drevet over, og så skete der ellers ingenting. Dansk Folkeparti ønsker med dette dagsordensforslag simpelt hen at få sikkerhed for, at regeringen gør det, den har lovet, inden for en bestemt tidsramme, og derfor burde regeringspartierne faktisk også kunne stemme for den efter det, socialministeren har været heroppe og sige.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Frank Aaen stillede et meget præcist spørgsmål til socialministeren og fik, hvad jeg vil kalde et lirumlarumsvar. Så stillede han spørgsmålet én gang til, og jeg ved ikke, om vi får et lirumlarumsvar igen. Men sandheden er jo – og det fremgår jo fuldstændig af hele den sammenhæng, bemærkningen til fru Pia Kjærsgaard kom i – at det er den historie i Ekstra Bladet, dagsordenen tager udgangspunkt i.

Det er sandheden, og er det egentlig ikke lidt flovt, at denne socialdemokratisk ledede regering gang på gang laver politik på baggrund af enkeltsager og på baggrund af folkestemninger og stikker fingeren i vejret for at mærke, hvilken vej vinden nu blæser? Det har vi set i retspolitikken og i meget af den lov og orden-retorik, regeringen kører frem med, og nu har vi set det helt konkret her. Man har haft anledning til at lave denne her undersøgelse i meget lang tid, men så kommer der en historie på forsiden af Ekstra Bladet, og så hu hej vilde dyr skal man til at lave undersøgelsen. Jeg synes ikke, det er

noget særlig kønt syn, hvis jeg skal være helt ærlig.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Nej, det er desværre et udtryk for den niveausænkning, vi har oplevet. Jeg vil ikke sige, der har været nogen niveausænkning hos fru Pia Kjærsgaard, for her har niveauet altid været lavt, når det drejer sig om forholdet til folk, der ikke lige har den samme farve som fru Pia Kjærsgaard. Men med hensyn til Venstre er der, som vi hørte tidligere på dagen, sket en klar niveausænkning på området her, og det er under lavmålet.

Der er to interessante ting i sagen, og den ene er et rent juridisk spørgsmål: Er der reelt tale om, at den pågældende mand har samliv med den ene af konerne? Det er jo noget, man må undersøge, for det er ikke noget, Folketinget kan tage sig af. Det er ikke Folketingets opgave at undersøge, hvorvidt to af disse mennesker er reelt samlevende, så det er absurd, at sagen ender hos os. Det er da et interessant spørgsmål, men det er ikke vores bord.

Den anden ting, som også er interessant, er, at de har så mange børn, for det har danskere normalt ikke. Men hvorfor søren i luften skal det være vores bord, at der er nogle, der har flere børn end gennemsnitsdanskerne? Det kan jeg ikke se.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Her vil jeg sådan set godt sige – og det er næsten helt velgørende i denne debat – at Dansk Folkeparti har bragt de ting ind i debatten. Men det er der mange fra andre partier, der også har, bl.a. socialministeren, landets statsminister og andre politikere, så skidt med alt det øregas, hr. Bruno Jerup kom med. Jeg gider simpelt hen ikke tage mig af alle de bemærkninger, hr. Bruno Jerup plejer at komme med.

Men tilbage til denne sag: Jeg vil sige, at der er ikke kun 11 børn; det er vist fremgået, at der er 18, men de syv er ude af tabellen, fordi de er over 18 år. Jeg vil spørge hr. Bruno Jerup: Selv om alt er lovligt – og det siger Maribos socialchef jo det er – er det så rimeligt? Det er jo i virkeligheden det, der er selve spørgsmålet: Er det rimeligt? Og er det rimeligt, at Danmarks ydelse er så høje, som tilfældet er? Det er det, vi skal have diskuteret, det er den diskussion, Dansk Folkeparti ønsker at starte med dagsordenen, og